सर्गः ५ इक्ष्वाकुवंशप्रभवो यदा ते भेत्स्यत्यजः कुम्भमयोमुखेन। संयोक्ष्यसे स्वेन वपुर्महिम्ना तदेत्यवोचत्स तपोनिधिर्मा ॥५५॥ संमोचितः सत्त्ववता त्वयाहं शापाच्चिरप्रार्थितदर्शनेन। प्रतिप्रियञ्चेद्भवतो न कुर्य्यां वृथा हि मे स्यात्स्वपदोपलब्धिः ॥५६॥

इक्ष्वाकुरिति। सः तपोनिधिः तपसः स्थानं मामिति अवोचत् उवाच इति किं॰ यदा यस्मिन्समये अजस्ते कुम्भंशिरोभागमयोमुखेनायोलोहं मुखेऽग्रे यस्य तेन बाणेन भेत्स्यति विदारयिष्यति तदा तस्मिन् समये त्वं स्वेन स्वकीयेन वपुर्महिम्ना शरीरमाहात्म्येन संयोक्ष्यसे संयोगं प्राप्स्यसि किं॰ अजः इक्ष्वाकुवंशप्रभवः इक्ष्वाकोरादिराजस्य वंशः प्रभवः कारणं यस्य सः ॥५५॥ संमोचितइति। त्वयाहं शापात् संमोचितः मोक्षं प्रापितः चेत् यदि भवतस्तव प्रतिप्रियं प्रत्युपकारं न कुर्य्यां मे मम स्वपदोपलब्धिः स्वस्य पदं स्थानं तस्योपलब्धिः प्राप्तिः वृथा हि निश्चये व्यर्था स्यात् किं॰ त्वया सत्त्ववता सत्त्वं बलं तद्वता पुं किं॰ त्वया चिरप्रार्थितदर्शनेन चिरं बहुकालं व्याप्यप्रार्थितं दर्शनं यस्य तेन ॥५६॥